

OBDAVČITEV DOBAVE PLINA IN ELEKTRIČNE ENERGIJE PO 1. 1. 2005

Pojasnilo DURS, št. 42601-561/2004, 28. 12. 2004

S 1. 1. 2005 se bodo začele uporabljati določbe Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 97/04 - UPB2 in 114/04), v nadaljevanju: ZDDV, ki zadevajo obdavčitev plina in električne energije, in to spremembe členov 7.a, 12, 15, 17 in 28.

Po 6. točki drugega odstavka 4. člena ZDDV dobava električne energije in plina velja za promet blaga. Glede na to, da se električna energija in plin za namene DDV obravnavata kot blago, je kraj dobave določen v 15. členu ZDDV, v četrti in peti alineji prvega odstavka. V skladu z navedenimi določbami za kraj dobave velja:

- pri dobavi plina prek distribucijskega sistema za zemeljski plin ali pri dobavi električne energije davčnemu zavezancu preprodajalcu: kraj, kjer ima davčni zavezanec preprodajalec sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, oziroma če takšnega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva; izraz "davčni zavezanec preprodajalec" pomeni davčnega zavezanca, čigar osnovna dejavnost v zvezi z nabavami plina in električne energije je preprodaja takšnega blaga in čigar lastna poraba tega blaga je neznatna;
- pri dobavi plina prek distribucijskega sistema za zemeljski plin ali pri dobavi električne energije, ki ni dobava iz prejšnje alineje: kraj, kjer naročnik dejansko potrebuje in porabi plin ali električno energijo; kadar navedeni naročnik ne porabi plina ali električne energije v celoti, velja, da sta bila neporabljeni plin ali neporabljena električna energija uporabljena in porabljena v kraju, kjer ima sedež ali stalno poslovno enoto, za katero sta plin ali električna energija dobavljena; če takšnega kraja ni, velja, da sta bila plin ali električna energija uporabljena in porabljena v kraju, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

Iz navedenih določb izhaja, da 15. člen ZDDV ločeno obravnava kraj dobave plina ali električne energije za preprodajo in kraj dobave, kadar je plin ali električna energija namenjena končni uporabi oziroma porabi:

1. če davčni zavezanec dobavlja plin ali električno energijo davčnemu zavezancu, ki nabavlja to blago za nadaljnjo prodajo, je za kraj obdavčitve določen kraj sedeža kupca, kraj stalne poslovne enote kupca ali kraj prebivališča kupca (to ni prenos kraja obdavčitve po identifikacijski številki za DDV);
2. pri dobavi plina ali električne energije, ki ni nabavljena za nadaljnjo prodajo, pa je za kraj dobave določen kraj, kjer naročnik (kupec) dejansko uporabi in porabi plin ali električno energijo; če takšen naročnik dejansko ne porabi vsega ali dela nabavljenega plina ali električne energije, velja, da je bilo neporabljeno blago uporabljeno in porabljeno v kraju, kjer ima sedež ali poslovno enoto ali prebivališče.

Zaradi poenostavitve so spremembe glede kraja obdavčitve pri dobavi plina ali električne energije kombinirane z mehanizmom obrnjenega davčnega bremena ("reverse charge"), po katerem mora DDV plačati kupec po pravilih svoje države, če dobavo opravi davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici. Treba je poudariti: navedeno ne pomeni, da so to dobave blaga znotraj Skupnosti, temveč je le plačnik DDV določen podobno kakor pri dobavah znotraj Skupnosti.

Menimo, da se nabava električne energije v drugi državi članici ne vpisuje v knjigo prejetih računov za pridobitve blaga znotraj Skupnosti, temveč v knjigo prejetih računov. Dobavo električne energije v drugo državo članico pa bi bilo primerno vpisati v knjigo izdanih računov za dobave blaga znotraj Skupnosti in za promet blaga v drugih državah

članicah, in to v stolpec 8, vendar pa je za takšno evidentiranje potrebna sprememba Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost.

Plačniki DDV so določeni v 12. členu ZDDV. Tako so po 7. točki tega člena osebe, ki morajo plačati DDV, osebe, identificirane za namene DDV v Sloveniji, ki jim je dobavljeno blago pod pogoji iz četrte in pete alineje prvega odstavka 15. člena ZDDV, če to dobavo blaga opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji. Če je kraj dobave blaga po četrsti ali peti alineji prvega odstavka 15. člena ZDDV Slovenija, dobava blaga pa ni bila opravljena osebi, identificirani za namene DDV, se mora tuji dobavitelj (davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža) identificirati za namene DDV v Sloveniji in obračunati slovenski DDV.

V skladu s 7.a členom ZDDV dobave plina prek distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobave električne energije pod pogoji iz četrte in pete alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona ne veljajo za prenos blaga v drugo državo članico. Navedeno pomeni: v teh primerih velja, da dobava ni bila opravljena že s samim prenosom blaga iz ene v drugo državo članico v smislu 7.a člena tega zakona.

Storitve, ki so neposredno povezane z dobavo plina ali električne energije, so po 12. točki tretjega odstavka 17. člena ZDDV obdavčene po kraju, kjer ima naročnik sedež ali stalno poslovno enoto. Ta določba se uporablja, če se te storitve opravljajo za naročnike izven Skupnosti ali za davčne zavezance s sedežem v drugi državi članici. To so storitve zagotavljanja dostopa in prevoz ali prenos prek distribucijskih sistemov za zemeljski plin ali električno energijo in opravljanje drugih neposredno povezanih storitev.

Uvoz plina prek distribucijskega sistema za zemeljski plin ali uvoz električne energije je v skladu s 7. točko 28. člena ZDDV oproščen plačila DDV, saj so glede na 15. člen ZDDV dobave plina in električne energije distributerjem in končnim potrošnikom v Evropski uniji, opravljene iz tretjih držav, vedno obdavčene v Evropski uniji.